

Prop. 153 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Sveits, undertegnet i Oslo 4. september 2015

*Tilråding fra Finansdepartementet 26. august 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

En ny protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Sveits ble undertegnet i Oslo den 4. september 2015. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 22. mai 2015. Statssekretær Jørgen Næsje undertegnet protokollen på vegne av Norge og den sveitsiske ambassadøren Dr. Rudolf Knoblauch undertegnet på vegne av Sveits.

Gjeldende skatteavtale mellom Norge og Sveits ble undertegnet 7. september 1987. Den opprinnelige avtalen er senere endret ved to protokoller undertegnet i henholdsvis 2005 og 2009.

I forbindelse med den siste revisjonen av avtalen mellom Norge og Sveits i 2009 ble det tatt inn en bestemmelse om «bestelandsvilkår» for voldgift for avgjørelsen av spørsmål som ikke blir løst under skatteavtalens bestemmelser for inngåelse av gjensidige avtaler. Det følger av bestemmelsen om bestelandsvilkår at dersom Norge på et senere tidspunkt aksepterer en slik voldgiftsløsning med et annet land, skal Norge innlede forhandlinger med Sveits med sikte på å bli enige om en slik bestemmelse også i denne skatteavtalen. Siden Norge nå har inngått enkelte avtaler som inneholder en slik voldgiftsklausul, innledet Finans-

departementet forhandlinger om en protokoll til avtalen mellom Norge og Sveits høsten 2014.

I løpet av forhandlingene ble partene også enige om å oppdatere bestemmelsene om utveksling av opplysninger i artikkel 26 i gjeldende avtale slik at den blir i tråd med OECDs mønsteravtale.

Forhandlingene ble avholdt i januar og mars 2015. Ved avslutningen av den andre forhandlingsrunden ble utkast til protokoll parafert. Den norske delegasjonen ble ledet av avdelingsdirektør Johanne Rian, Finansdepartementet.

Protokollen trer i kraft når begge avtalepartene har underrettet hverandre gjennom diplomatiske kanaler om at de internrettslige prosedyrene for å sette protokollen i kraft er gjennomført. Protokollen skal ha virkning fra datoen for den siste av disse underrettelsene. De nye bestemmelsene om voldgift i artikkel II i protokollen skal imidlertid bare gis anvendelse for saker som angår inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det år som følger etter at avtalen trer i kraft. Tilsvarende skal endringene som følger av bestemmelsene i artikkel IV, V og VI i protokollen (utveksling av opplysninger) bare gjelde for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det år som følger etter at protokollen trer i kraft. For utveksling av opplysninger for

tidligere inntektsår gjelder bestemmelsene i artikkel 26 i gjeldende avtale, slik det følger av tidligere endringsprotokoller.

Protokollen er inngått på norsk, tysk og engelsk. Som vedlegg følger den engelske og norske teksten til protokollen.

2 Bemerkninger til de enkelte artiklene

Artikkel I inneholder bestemmelser om endring av definisjonen av kompetent myndighet i artikkel 3 i gjeldende avtale. Bestemmelsen angir hvilken myndighet som har fullmakt til å handle på vegne av partene ved gjennomføringen av skatteavtalen. Endringen har ingen materiell betydning og er en ren oppdatering basert på endringer i forvaltningsstrukturen i landene. For Norge er fortsatt finansministeren den primære kompetente myndighet.

Artikkel II inneholder endringer i reglene om gjensidige avtaler i artikkel 25 i gjeldende avtale. Her introduseres voldgift som en tvisteløsningsmekanisme for spørsmål som ellers ikke blir løst innenfor ordningen med gjensidige avtaler. Bestemmelsen får anvendelse dersom de kompetente myndigheter innen 3 år fra det tidspunkt saken er blitt forelagt kompetente myndighet, ikke har løst hele eller deler av saken gjennom en gjensidig avtale.

Spørsmål som allerede er blitt avgjort av en domstol eller et administrativt tvisteløsningsorgan kan ikke fremmes for voldgift. Uløste spørsmål kan heller ikke fremmes for voldsavgjørelse i saker der de kompetente myndighetene i begge land er enige om at den aktuelle saken ikke egner seg for beslutning gjennom voldgift. Det samme gjelder der saken involverer misbruk av avtalen og nasjonale anti-misbruksbestemmelser, herunder omgåelsesbestemmelser, i et av landene kommer til anvendelse.

Voldsavgjørelsen skal legges til grunn med mindre en person som er direkte berørt av saken ikke godtar den gjensidige avtalen som gjennomfører voldsavgjørelsen, eller dersom de kompetente myndighetene i avtalestatene er enige om en annen løsning innen 6 måneder etter at voldsavgjørelsen ble meddelt dem.

Bestemmelsen inneholder også regler om frigivelse av ellers taushetsbelagte opplysninger til voldsavgjøringsrådet i forbindelse med voldsavgjørelsen, samt regler om taushetsplikt for medlemmer av voldsavgjøringsrådet.

Artikkel III inneholder en bestemmelse om at bestelandsvilkårsklausulen i protokollen av 31. august 2009 skal slettes.

I *artikkel IV* er det inntatt bestemmelser om endring av artikkel 26 om utveksling av opplysninger i gjeldende avtale. Den nye bestemmelsen medfører at anvendelsesområdet er utvidet til å omfatte alle skatter uavhengig av avtalens øvrige saklige anvendelsesområde. Endringen er en oppdatering i tråd med OECDs anbefalinger for informasjonsutveksling.

Etter *artikkel V* skal partenes tolkning av artikkel 26 som uttrykt gjennom to brevvekslinger, ikke lenger gjelde. Istedenfor er det tatt inn en bestemmelse i *artikkel VI* om forståelsen av ny artikkel 26, jfr. artikkel V i protokollen. Den er kommet inn etter anmodning fra Sveits og er ikke nødvendig for norske formål. Bestemmelsen slår fast at utveksling av opplysninger og forståelsen av artikkel 26 skal følge de samme prinsipper som er kommet til uttrykk i kommentarene til OECDs mønsteravtale. Artikkel VI er ikke ment å begrense utvekslingen av opplysninger og presiserer, i samsvar med OECD-kommentaren, at henvisningen til at partene skal utveksle «overskuelig relevante» opplysninger, skal forstås i videst mulig forstand samtidig som at rene «fisketurer» ikke er tillatt.

De internrettslige regler som gjelder i den anmodede stat med hensyn til skattyters rettigheter, skal fortsatt komme til anvendelse ved en anmodning om opplysninger fra utenlandske myndigheter. Etter sveitsisk intern rett har skattyter blant annet rett til å bli varslet når en utenlandsk myndighet ber om opplysninger om vedkommende. Etter nærmere angitte vilkår kan denne retten til å bli varslet fravikes dersom den anmodende staten ber om dette.

Artikkel VII inneholder bestemmelser om ikrafttredelse av protokollen. Etter punkt 1 skal partene underrette hverandre gjennom diplomatiske kanaler om at de internrettslige prosedyrer for å sette avtalen i kraft er gjennomført. Protokollen trer i kraft på datoen for den siste av disse underretningene og skal deretter ha virkning fra den datoen.

Punkt 2 a) inneholder en midlertidig overgangsregel som presiserer virkningstidspunktet for voldsavgiftssaker. Etter bestemmelsen i punkt 2 bokstav a) skal voldsavgiftsbestemmelsen som inntatt i artikkel II i protokollen, bare gis anvendelse for saker som angår inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det år som følger etter at avtalen trer i kraft. Bestemmelsen medfører at spørsmål om fastsettelse av skatt for inntektsår forut for avta-

lens ikrafttredelse, herunder saker som allerede er under behandling av de kompetente myndighetene, ikke kan henvises til voldgift for avgjørelse.

Bestemmelsen i punkt 2 bokstav b) medfører at utvidelsen av anvendelsesområde for bestemmelsen om utveksling av opplysninger, inntatt i artikkel IV, V og VI i protokollen, bare skal gjelde for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det år som følger etter at protokollen trer i kraft. Bestemmelsene om utveksling av opplysninger i gjeldende avtale – slik den lyder etter endringen av protokoll undertegnet 31. august 2009 – skal gjelde for inntektsår som begynner på eller etter 1. januar 2011 og frem til den nye

bestemmelsen trer i kraft. Bestemmelsen i artikkel 26 slik den gjaldt etter endringen av protokoll undertegnet 12. april 2005 skal fortsette å gjelde for inntektsårene 2006 til 2010.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Sveits, undertegnet i Oslo 4. september 2015.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Sveits, undertegnet i Oslo 4. september 2015 i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Sveits, undertegnet i Oslo 4. september 2015

I

Stortinget samtykker til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Sveits, undertegnet i Oslo 4. september 2015.

Vedlegg 1

**Protocol between the
Kingdom of Norway and
the Swiss Confederation
amending the Convention
of 7 September 1987
between the Kingdom of
Norway and the Swiss
Confederation for the
avoidance of double
taxation with respect to
taxes on income and on
capital**

**Protokoll mellom
Kongeriket Norge og Det
Sveitsiske Edsforbund om
endring av overenskomst
av 7. september 1987
mellom Kongeriket Norge
og Det Sveitsiske
Edsforbund til unngåelse
av dobbeltbeskatning
med hensyn til skatter av
inntekt og
formue**

The Government of the Kingdom of Norway and the Swiss Federal Council,

Desiring to amend the Convention of 7 September 1987 between the Kingdom of Norway and the Swiss Confederation for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, as amended by the Protocols of 12 April 2005 and 31 August 2009 (hereinafter referred to as “the Convention”) and the Exchange of Letters of 31 August 2009 and of 15 May/13 June 2012 regarding the application and interpretation of Article 26 of the Convention,

Have agreed as follows:

Article I

Sub-paragraph i) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

- “i) the term “competent authority” means:
 - (i) in Norway: the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
 - (ii) in Switzerland: the Head of the Federal Department of Finance or his authorised representative.”

Kongeriket Norges Regjering og Det Sveitsiske Føderale Råd,

som ønsker å endre overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Det Sveitsiske Edsforbund for unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og av formue, som endret ved protokoll av 12. april 2005 og 31. august 2009 (heretter omtalt som «overenskomsten») og ved utveksling av brev av 31. august 2009 og av 15. mai/13. juni 2012 angående anvendelsen og tolkningen av artikkel 26 i overenskomsten,

er blitt enige om følgende:

Artikkel I

Underpunkt i) av punkt 1 i artikkel 3 av overenskomsten skal slettes og erstattes av følgende underpunkt:

- «i) «kompetent myndighet» betyr:
 - (i) i Norge: finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - (ii) i Sveits: ministeren i det føderale finansdepartementet eller den som har fullmakt fra ham.»

Article II

The following new paragraphs 5, 6, 7 and 8 shall be inserted immediately after paragraph 4 of Article 25 of the Convention (Mutual Agreement Procedure):

“5. Where,

- a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and
 - b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within three years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State, any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision or the competent authorities agree on a different solution within six months after the decision has been communicated to them, the arbitration decision shall be binding on both States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States.
6. The provisions of paragraph 5 shall not apply if:
- a) both competent authorities agree, before the date on which arbitration proceedings would otherwise have begun, that the particular case is not suitable for resolution through arbitration; or
 - b) the particular case involves abusive transactions with the view of obtaining unintended benefits under the provisions of the Convention to which domestic anti-abuse rules apply.

Artikkel II

Følgende nytt punkt 5, 6, 7 og 8 skal tilføyes umiddelbart etter punkt 4 i artikkel 25 av overenskomsten (Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler):

«5. Når,

- a) en person etter punkt 1, har fremmet en sak for kompetent myndighet i en kontraherende stat basert på at tiltak truffet i den ene eller begge de kontraherende statene for den personen har medført en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomsten, og
 - b) de kompetente myndigheter ikke er i stand til å oppnå en gjensidig avtale som løser den aktuelle saken i henhold til punkt 2 innen tre år fra saken ble fremmet for kompetent myndighet i den annen kontraherende staten, skal uløste spørsmål som saken reiser, behandles ved voldgift hvis personen ber om det. De uløste spørsmålene skal imidlertid ikke behandles ved voldgift dersom de allerede er løst ved avgjørelse av en domstol eller et administrativt vedtaksorgan i en av avtalestatene. Med mindre en person som er direkte berørt av saken ikke aksepterer den gjensidige avtalen som iverksetter voldgiftsavgjørelsen eller de kompetente myndigheter er enige om en annen løsning innen seks måneder etter at avgjørelsen er blitt meddelt dem, skal avgjørelsen være bindende for begge statene og skal iverksettes uavhengig av enhver tidsfrist i den interne lovgivningen i disse statene.
6. Bestemmelsene i punkt 5 skal ikke komme til anvendelse dersom:
- a) begge kompetente myndigheter før det tidspunkt hvor voldgiftssaken ellers ville ha begynt, er enige om at den aktuelle saken ikke er egnet for å løses gjennom voldgift, eller
 - b) den aktuelle saken involverer misbruk i form av transaksjoner som har til formål å oppnå utilsiktede fordeler etter bestemmelsene i denne overenskomsten som internrettslige anti-misbruksbestemmelser kommer til anvendelse på.

7. The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations of disclosure described in paragraph 2 of Article 26 with respect to the information so released.
8. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 5, 6 and 7.”

Article III

Article IV of the amending Protocol signed 31 August 2009 shall be deleted.

Article IV

Article 26 (Exchange of Information) of the Convention shall be deleted and replaced by the following Article:

“Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for

7. De kontraherende stater kan frigi slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre voldgiftsprosessen til voldgiftsrådet som etablert etter bestemmelsene i punkt 5. Medlemmene av voldgiftsrådet skal være gjenstand for den taushetsplikt som er beskrevet i punkt 2 i artikkel 26 med hensyn til de frigitte opplysningene.
8. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale fastsette hvordan bestemmelsene i punktene 5, 6 og 7 skal gjennomføres.»

Artikkel III

Artikkel IV i endringsprotokoll undertegnet 31. august 2009 skal slettes.

Artikkel IV

Artikkel 26 (Utteksling av opplysninger) i overenskomsten skal slettes og erstattes med følgende artikkel:

«Artikkel 26

Utteksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller iverksettelsen av de interne lovbestemmelser som angår skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttvekslingen av opplysningene skal bare skje i den utstrekning beskatningen som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Uttvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1 og 2.
2. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat i henhold til punkt 1 skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare gjøres tilgjengelige for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning, eller avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnt i punkt 1, eller som har til oppgave å føre

such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”

tilsyn med det forannevnte. Slike personer eller myndigheter kan bare bruke opplysningene til de nevnte formålene. De kan gjøre opplysningene tilgjengelige under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett det foregående kan opplysninger mottatt av en kontraherende stat også brukes for andre formål når slike opplysninger kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge staters lovgivning og den kompetente myndighet i bistandsstaten tillater slik bruk.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noen tilfelle fortolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville røpe noen næringsmessig, forretningsmessig, industriell, kommersiell eller yrkesmessig hemmelighet eller forretningsmetode, eller opplysninger som ville stride mot allmenne interesser (ordre public) dersom de ble gjort tilgjengelige.
4. Hvis en kontraherende stat anmoder om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen kontraherende stat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å fremskaffe de anmodede opplysningene, selv om denne annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Forpliktelsene som følger av forrige setning er underlagt de begrensninger som følger av punkt 3, men ikke i noe tilfelle skal slike begrensninger bli fortolket slik at de tillater en kontraherende stat å avslå å fremskaffe opplysninger utelukkende fordi den ikke har noen egen interesse av slike opplysninger.
5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå å fremskaffe opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansinstitusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.»

Article V

The interpretation and application in relation to Article 26 of the Convention as specified by the Contracting States through the exchange of letters of 31 August 2009 and of 15 May/13 June 2012 shall no longer apply.

Article VI

The following new paragraph 5 shall be inserted immediately after paragraph 4 of the Protocol of the Convention:

“5. It is understood that for the interpretation of Article 26 the principles established in the OECD Commentaries shall be considered. In particular;

- a) It is understood that an exchange of information will only be requested once the requesting Contracting State has exhausted all reasonable sources of information available under the internal taxation procedure.
- b) It is understood that the tax authorities of the requesting State shall provide the following information to the tax authorities of the requested State when making a request for information under Article 26:
 - (i) the identity of the person(s) under examination or investigation;
 - (ii) the period of time for which the information is requested;
 - (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
 - (iv) the tax purpose for which the information is sought;
 - (v) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information.
- c) It is understood that the reference to “foreseeable relevance” is intended to provide for exchange of information in tax matters to the widest possible extent and, at the same time, to clarify that the Contracting States are not at liberty to engage in “fishing expeditions” or to request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer. While subparagraph b) con-

Artikkel V

De kontraherende statenes tolkning og anvendelse av artikkel 26 slik de kommer til uttrykk gjennom utvekslingen av brev av 31. august 2009 og av 15. mai/13. juni 2012, skal ikke lenger gjelde.

Artikkel VI

Følgende nytt punkt 5 skal tilføyes umiddelbart etter punkt 4 i protokollen til overenskomsten:

«5. Det er enighet om at prinsippene som kommer til uttrykk i OECD kommentarene skal tas hensyn til ved fortolkningen av artikkel 26. Særlig er det enighet om at:

- a) det bare vil bli anmodet om en utveksling av opplysninger når den anmodende kontraherende stat har uttømt alle vanlige kilder tilgjengelige under interne beskatningsprosedyrer for å innhente opplysningene.
- b) skattemyndighetene i den anmodende stat skal, når de anmoder om opplysninger under artikkel 26, oppgi følgene opplysninger til skattemyndighetene i den anmodede stat:
 - (i) opplysninger om identiteten til personen(e) under undersøkelse eller etterforskning;
 - (ii) den tidsperioden opplysningene anmodes for;
 - (iii) en erklæring om hvilke opplysninger som søkes, inkludert deres art og i hvilken form den anmodende stat ønsker å motta opplysningene fra den anmodede stat;
 - (iv) hvilke skatteformål opplysningene søkes for;
 - (v) i den grad det er kjent, navn og adresse til enhver person som antas å være i besittelse av de anmodede opplysningene.
- c) henvisningen til «overskuelig relevante» er ment å tillate utveksling av opplysninger for skatteformål i videst mulig forstand, og samtidig å klargjøre at de kontraherende statene ikke står fritt til å ta del i «fisketurer» eller å anmode om opplysninger som det er lite trolig vil være relevante for skattesituasjonen til en bestemt skattyter. Selv om underpunkt b) inneholder viktige pro-

tains important procedural requirements that are intended to ensure that “fishing expeditions” do not occur, clauses (i) through (v) of subparagraph b) nevertheless are not to be interpreted in order to frustrate effective exchange of information. The standard of “foreseeable relevance” can be met both in cases dealing with one taxpayer (whether identified by name or otherwise) or several taxpayers (whether identified by name or otherwise).

- d) It is understood that automatic exchange of financial account information and spontaneous exchange of information with effect between the parties are intended to be covered based on separate instruments.
- e) It is understood that in case of an exchange of information, the administrative procedural rules regarding taxpayers’ rights provided for in the requested Contracting State remain applicable. It is further understood that these provisions aim at guaranteeing the taxpayer a fair procedure and not at preventing or unduly delaying the exchange of information process.”

Article VII

1. Each Contracting State shall notify to the other, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect from that date.
2. Notwithstanding paragraph 1, the Protocol shall have effect in respect of
 - a) Article II of the Protocol to mutual agreement procedures concerning assessments for taxable years and periods beginning on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this Protocol;
 - b) Article IV, V and VI of the Protocol to information for taxable years beginning on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this Protocol. Article 26 of the Convention as amended by the Protocol of 12 April 2005 shall continue to be applicable for information regarding the taxable years beginning on

sessuelle krav som er ment å forsikre at «fisketurer» ikke forekommer, skal beholdene i (i) til (v) i underpunkt b) likevel ikke forstås slik at de hindrer effektiv utveksling av opplysninger. Standarden for hvilke opplysninger som er «overskuelig relevante» kan være oppfylt både i saker som gjelder én skattyter (identifisert ved navn eller på annen måte) eller flere skattytere (identifisert ved navn eller på annen måte).

- d) automatisk utveksling av finansielle kontoopplysninger og spontan utveksling av opplysninger mellom partene er ment å være dekket av særskilte instrumenter.
- e) de administrative prosessuelle regler angående skattyteres rettigheter som gjelder i den anmodede kontraherende stat skal forbli anvendelig ved en utveksling av opplysninger. Det er videre forstått at disse bestemmelsene har som formål å garantere skattyter en rettferdig prosess og ikke å forhindre eller unødig forsinke utvekslingen av opplysningene.»

Artikkel VII

1. Hver av de kontraherende stater skal, gjennom diplomatiske kanaler, underrette hverandre om at de tiltak som er nødvendige etter deres interne lovgivning for å sette denne protokollen i kraft, er gjennomført. Protokollen skal tre i kraft på datoen for den siste av disse underrettelsene og skal deretter ha virkning fra den dato.
2. Uansett punkt 1, skal protokollen bare ha virkning
 - a) med hensyn til artikkel II i protokollen, for inngåelse av gjensidige avtaler som gjelder fastsettelse for inntektsår eller -perioder som begynner på eller etter den første dagen i januar i det år som følger etter det år da protokollen trer i kraft;
 - b) med hensyn til artikkel IV, V og VI i protokollen, for inntektsår som begynner på eller etter den første dagen i januar i det år som følger etter det år da protokollen trer i kraft. Artikkel 26 i overenskomsten som endret ved protokoll av 12. april 2005 skal fortsatt kunne anvendes for opplysninger som gjelder for inntektsår som begynner på eller

or after the first day of January 2006 and ending on the last day of December 2010. Article 26 of the Convention as amended by the Protocol of 31 August 2009 shall continue to apply for information regarding the taxable years beginning on or after the first day of January 2011 and ending on the last day of December of the year this Protocol enters into force.

etter den første dagen i januar 2006 og til inntektsår som slutter på den siste dagen i desember 2010. Artikkel 26 i overenskomsten som endret ved protokoll av 31. august 2009 skal fortsatt kunne anvendes for opplysninger som gjelder for inntektsår som begynner på eller etter den første dagen i januar 2011 og til inntektsår som slutter på den siste dagen i desember i det år denne protokollen trer i kraft.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

TIL BEKREFTELSE AV DET FORANSTÅENDE har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne protokoll.

DONE in duplicate at Oslo this fourth day of September 2015 in the Norwegian, German and English languages. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

UTFERDIGET i to eksemplarer i Oslo den fjerde september 2015, på det norske, tyske og engelske språk. I tilfelle av fortolkningsforskjeller, skal den engelske teksten være avgjørende.

For the Government
of the Kingdom
of Norway:

For the Swiss
Federal Council:

For Kongeriket
Norges Regjering:

For Det Sveitsiske
Føderale Råd:

Jørgen Næsje
State Secretary

Dr. Rudolf Knoblauch
Ambassador to Norway
and Iceland

Jørgen Næsje
Statssekretær

Dr. Rudolf Knoblauch
Ambassadør til Norge
og Island
